

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiae Doctoris Canonici Ecclesiae
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentiae
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitu Iucundissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XLI. Epilogus libri primi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

sed nunquam epotare valeo. & sic disparuit. En vt blandi ingressum vinum in nouissimo mordet vt coluber.

Prou. 23:

Non dissimile ibidem sed pluribus, Exemplum subnectit Cæsarius, de quodam temulento, cui Deus quadam visione diabolum ostendit, vnum abripientem ad eterna gehennæ supplicia, & supremo Dæmoni interroganti, vbi eum inuenisset? Respondit. In Ebrietate. cui ille. Defer eum huc, vt affatim bibat. & dicto citius accurrentes Demones, eum vi rapatū in diuersa, plagis excepere durissimis, & in os eius liquatam picem ac sulphur infundentes, cacchinnando vociferabantur. *Diu sitisti, iā sitim exple.* quibus visio disparuit, atque ille cui se aspiciendum præbuerat, temulentia valere iussa, sobrietatem deinceps est amplexus. Conuenit vtrique, ex iam recentis apparitionibus, quod Dauid olim prædixit. *Ignis & sulphur, & spiritus procellarū, pars calicis eorum.* & Propheta. *Inebriate eum calice iræ Dei, vt sicut bibendo inordinate delectabatur, ita potando picem ac sulfur, pro culpa puniatur.*

Lococitato.

Psal. 10.

Hier. 48.

Horum igitur Exemplo, vt ego ex me vos non moneam, sed Propheta. *Expergiscimini ebrij & flete & ululate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine.* ni simili modo velitis, quod horrendum est, incidere in manus Dei viuentis, & æternarum flammaram titiones inextinguibiles esse. Pro comperto habetote, quod veteres vulgò dictabant, Laneos Iupiter habet pedes, ac ferius Diphtheram suam inspiciens, atque omnia ponderans, perperam facta, vindictæ tarditatem, grauitate compensat.

Iohel. 1.

Heb. 10.

CAPVT XXXXI.

Epilogus Libri primi.

Doctum huc vsq; & ni mea me fallit opinio, sa-

K

119

tis copiosè explicatum, quid bono tum omnium communi, tum cuiusq; priuato, temulentia officiat. Ostensum quoq; , hominem fortunæ corporis atq; animi bonis omnibus, siue à natura sint insita, siue gratuita Dei voluntate, ad æternæ felicitatis affectationem, liberaliter concessa, penitus exui, atq; æternis cruciandum incendiis mactari. Quid superest aliud nihil, quàm vt tu hisce tuo vtaris bono. annon id lubens acceptes? annon, quod è re tua est, ab amico fideli, monitus, lubentius faxis? Latronem fugis, persequeris, capis, compede vincis, in cruce magis: Temulentiam foues, nutris, amplecteris? Vbi ratio? vbi sensus? vbi intellectus? Triplicem, inquit

Simile à Latrone.

Lib. 4. de ciuit. Dei cap. 12. Quàm scelus latro remulencia.

Prou. 10. Sap. 14. Job. 22. Sap. 16. Psal. 48.

S. Augustinus; *vitam habet homo: Vitam naturæ, vitam gratiæ, vitam gloriæ.* exosus tibi est latro, qui solam atque vnicam naturæ vitam, corpori eripere potest: Temulentia verò perchara erit, familiaris erit, domestica erit. Temulentia, inquam, quæ non solum corporis vitam, infinitis propemodum morbis exasperat, decurtat, ante præfixum diem extinguit, sed & diuinæ gratiæ vigorem opprimendo, animam enecat, & gloria cœlesti consequenter, æterni illa, beatissimaq; vita excludit, hæc inquam pestis, hic anguis, hic basiliscus, in sinu tuo, tam delicatè educabitur? En pedem alterum in cymba Chærontis locas, & in fouea perditionis: ni pessum te velis, eum retrahere; nam *anni impiorum breuiabuntur* cum odio sit Deo impius & impietas eius, & complures impii sublatis ante tempus suum, qui per malitiam ceciderant animam suam, atque in inferno positi sunt, vt mors depascat eos.

FINIS LIBRI PRIMI.